

27.8.69, יום ד'

חזרתי אחה"צ לשדה-בוקר.

29.8.69, יום ו'

חשתי יותר משש שעות את חיק 35 (בו נמצא החומר של הניחות עם

בווין ולא מצאתי ההיק).

כשחיפשתי בחדרי הארכיון חיק 35 שנעלם (ולא א נמצא) גליתי בארון

החמשי, במגרה השלישית מלמעלה יש מספר לא קטן של חיקים עם מכתבי מסודרים

לפי תאריך. זוהי כנראה מלאכתו של חיים.

15.9.69, יום ב', ז' חשרי תש"ל

כשסידרתי היום חומר הסאפרים והנאומים שלי שלא נתפרסמו בספר

גליתי להמהוני שאין לי חומר משנות 1945, 1946, 1947. רק במגרה מצאתי בין

1918 ל-1948 שנחון של 1943, שחומר עם תאריך מתחיל ק בג' ניסן תש"ה, 17.3.45,

באותו יום הפגשתי באוירון מלוד לקהירו ב-20 במרס המלגתי באוירון טקהירו

לפרס ומשם באתי ללונדון. לוקר, לינסון ודודים פגשו אותי ביום ו' ניסן

(21 במרס) בוויקטוריה. ידידי "החייט" מסר לי שהשלישיה החליטה בא"י על

הקמת מדינה יהודית. רוזוולט אוכזב מאבן מעור, שקיים אתו שיחה בסך 4 שעות.

צורציל ביקש מרוזוולט שלא יצעה לביטול פורמלי של הסה"ל. הסדיניות

תיקבע בדרך אחרת. ב-22 נפגשתי עם "החייט" והוא אישר כי בילטו הוחלט על

מדינה יהודית.

"החייט" בקר קטה את ו.צ'. שאינו מקרב את ד.ג. ורוצה להיטאר

בשלישיה, ואינו מבין שהשלישיה הזו רק זוג: רוסיה וארה"ב כי אנגליה היא

הכותף החלש ביותר ויש צורך בארבעה - כלומר גם צרפת. ב-23 במאי 1945 כתבתי

לפולה, /מצאתי היום את המכתב לפולה - בו לא פרשתי ענין ילסו/. ב-25 במארס

נחקלתי בנסיעתי בלונדון במכונית שחורה - והמטטרה אלקחה אותי לבית חולים

סנט ג'ורג'. ביום 13 באפריל נדהמתי לשמוע כי רוזוולט מת. ביום 16 באפריל

היתה לי שיחה עם לסקי בביתו במסך שחי שעות. הוא בסוף שבבחיירות הבאות

יהיה לפועלים רוב. הוא בעצמו יהיה בטנה הזאת יו"ר המפלגה. (יב-ר/? ) יהיה

שר המושבות, א. ב-ן (בווין) שר החוץ. לדעתי מרכז הפעולה שלנו צריכה להיות

מעכשיו באמריקה. א-ן (?) הוא האויב שלנו. ביום 23 באפריל כתבתי לעמנום

(כתיקי לא מצאתי המכתב). לפוליה כתבתי ביום 25 באפריל - גם ככתב זה לא

מצאתי. ב-7 במאי שיחה עם סטנלי באמצע השיחה נקרא לישיבה. צאצא בשובו ספרים

ימסוך בשיחה. ביום זה נסתיימה המלחמה עם גרמניה. ביומני רשמי:

"יום הנצחון עצום, עצום מאוד". ביום 12 במאי יצאתי לפריס. חיכו לי ציונים,

ב"כ הג'וינט, נוער חלוצים. - מצב אשתו של ירבלוס מיואש. אחרי הצהרים

בא אצלי גי די רומטילד, החליט להיטאר בצרפת. ב-15 במאי נפגשתי עם פונסו

במטרד החוץ. ב-17 במאי הלווית אשתו של ירבלוס.

ב-18 במאי חזרתי ללונדון. מצאתי בה את פולא. ביום 12 ביוני מסרו לי חברים

בלונדון כי אליהו מת אהמול משכץ לכ. גולדמן וקפלן דורשים שאבוא מיד

לאמריקה. ב-18 ביוני הגעתי לארה"ב. ב-23 ביוני נעגשתי עם ווייז. רוזוולט

אמר לי בשובו מילטה: החשר שטטלין הוא נגדנו (הציונים) הוא בלתי מכוסס

"סטלין הוא אהנו". (בחקי יש פרטים על פעורתי וכהיותי בארה"ב).

בחקי השנתי יש כל השמות של הכנס (באחד ביולי אצל סנבורן) -

20 איש: הרולד גולדברג, ממיניאפוליס; סם צר מנ.י.; סם זכס מסורונסו;

הרמן ל. ויסמן נ.י.; יוליוס פליגלסון, לוס אנגלוס; שפרד ברוד, מיאמי;

פיליפ לון לואיסטון; אלי כהן לין; עזרא שירא, קליוולנד; אלברט שרף,

קולומבוס; אלכס לונטל; פיטסבורג; צרלס רוזנבלוט, פיטסבורג; ויליאמס

סילק פילדלמיה; ג'וק מורצינר, נ.י.; אדולף הסבורגר, בלסימור; ויליאם ס.

כהן, סנס לואיס; דר. יעקב שוהם, נ.י.; רוברט טרויס, אטלנטה; מכס

ליווינגסטון, ניו-המון; (נוכחו גם מונס, ויסבול, זטלני, קפלן), ביום 26

ביולי עזבתי ארה"ב באניה אלישבע המלכה. בדרך קיבלתי ידיעה שלפועלים יש

רוב באנגליה.

ב-15 בספטמבר (1945) סיפר לי "החיים" כי עומדים ערב החלטה.

להלכה יש 6 אפשרויות: המשך הסח"ל, עליה בהסכמת הערבים, עליה בלי הסכמת

הערבים, חלוקה, מדינה דו-לאומית, א"י מדינה יהודית. הוא יעץ לי להביא לחץ

אמריקני. מצאתי לתמהוני את השיחה עם בוויין ביום